

NØVN

Sámal Jákup Hansen, skipari í Klaksvík, farin um áttati

Gudsmaðurin Móses, ið gjørdist 120 ára gamal, ber fram í ljós nøkur findarorð, ið eru verd at leggja sær í geyma. Hann skrivaði:

”Lív okkara varir 70 ár – ella 80 ár, tá ið styrkin er nógv.” (Sálmur 90,10). Sannleikin av hesum orðum gevur seg til kennar dagin í dag.

Sámal Jákup varð føddur í Án-unum 23. september 1937, har hann traðkaði sínar barnaskógvar, og har gekk hann í skúla tey fyrstu árin. Seinni flutti hann saman við foreldrunum til Klaksvíkar.

Sámal Jákup var 14 ára gamal, tá ið hann fór til skips. Hetta hevur síðani verið lívsstarv hansara. Fór á sjómansskúla í Svendborg og síðani út at sigla. Hann upplivdi mangt og hvat á stórhøvunum, sum hann veit at greiða frá. Men hann leitaði heim aftur, sigldi við trolarum og í mong ár við strandferðsluni, haðani hann uttan iva er mest kendur millum landsmenn. Hann giftist Honnu, ið hevur roynst honum ein sannur fon gur.

Hanna hevur verið honum ein sera góð kona og sannur stuðul gjøgnum lívið, ikki minst á andaliga økinum. Tað var, tá ið hann var komin at kenna hana, at Sámal Jákup, av álvara, fór at lurta eftir Guds orði og søkja tað andaliga.

Tað var umborð á trolaranum ”Sjúrðarbergi” í 1958 at ein andalig umbroyting fór fram í lívi hansara. Har umborð vóru møti, sum skip-

arin Martin Siversen, skipaði fyrri, bæði evangelisk møti og bønarmøti.

Á einum av hesum møtum lat Sámal Jákup upp munn sín fyrri fyrstu ferð at játta Jesus sum frelsara sín.

Síðani hevur tað andaliga gingið lið um lið við lívsstarv hansara á sjónum og millum manna.

Eftir at trúboðanartiltakið ”Atlantic Mission” í 2011 byrjaði verk sítt, ser-

stakliga við at vitja grannalond okkara við gleðiðskapinum um Jesus, við trúboðaraskipinum ”Juvel II”, hevur Sámal Jákup verið skipari nakrar av ferðunum. Á einari av hesum trúboðaraferðum høvdu vit ta gleði at hava sonin Thorvald sum skipara. Ein minnilig og góð ferð.

Sum leiðari, saman við vinum mínum fyrri hesum trúboðanarferðum til grannalond okkara og

innanoyggja, fari eg at takka Sámal Jákupi fyrri gott samverk í hesi tænastu. Á hesum ferðum hevur verið stuttligt at eygleiða hann í arbeiðinum umborð. Eyðsæð er, at hann hevur kent seg heima á brúnni og at føra skip yvir havið. Hetta hevur givið seg til kennar við, at hann – á hesum ferðum – í messuni og á brúnni – hevur greitt frá stuttligum hendingum og søgum – og flent so hjartaliga

sjálvur. Hugfarsligur maður!

Eg havi eisini havt ta gleði at hava verið ferðaleiðari hjá Honnu og Sámal Jákupi í Ísrael, har tey ikki smæddust burtur, men góvu ferðalagnum eitt gott íkast við teirra dæmliga atferð og hugnaliga práti á ferðini. Tey gjørdust bestu vinir við ungfólk, ið vóru við á hesi ferð, hóast sjálvi komin væl til árs. Hetta sigur so nógv um teirra opna og vinaliga samskipti tvørtur um ættarliðini.

Tá ið vit hava verið umrøddu trúboðaraferðirnar, hevur Sámal Jákup ongantíð hildið seg aftur at bera fram eitt orð um Jesus, mannin úr Nazaret, sum broytti lív hansara á ungum árum.

Eg eri takksamur fyrri, at eg kom at kenna Sámal Jákup sum skipara, eisini í andaligum fiskiskapi við Atlantic Mission. Eisini sum vin í gerandisdegnum og samkomufelagsskapi. Sama er at siga um serstakliga fittu konu hansara, Honnu, ið er skyldkona mín gjøgnum ættarbond av Eiði. Eg ynski tykkum báðum blíðan byr og signing Guds framyvir á lívshavinum. Takk fyrri tykkara dygga stuðul og tænastu í evangeliska felagsskapinum Atlantic Mission.

Svenning av Lofti

Bjarni Olsen farin

24. august 1954 til 22. juni 2017

Tað er sera hugstoytt at Bjarni ikki fekk longri tíð ímillum okkum.

Hann hevði so góðar og breiðar gávur, og kundi havt avrikað mangt av tí hann ætlaði. Eisini lærubøkur.

Lívsstarvið var í Tekniska Skúla. Hann var ein framúr lærari í Smiðjuni, bæði í handverki og ikki minni í tekning og øðrum. Hann var leiðandi lærari í mong ár. Eisini lá sera væl fyrri at tekna keipumyndir, ella karikaturir, og alt møguligt. Longu sum læringur var hann ein av álitismonnunum á Spantuloftinum á Skipasmiðjuni. Hetta var tá vit bygdu skip frá kjøli í Føroyum.

Eina ferð teknaði hann meg í eini hugnaløtu í Havn. Eg fekk tekn-ingina heim við, og vísti mamma hana. Hon kendi meg beinanvegin men segði: ”At nakar kann tekna teg so misháttan”. Mamma og Bjarni vóru eisini fermenningar, um Vík, Mikines og Mortansstovu í Tórshavn.

Hann var sera áhugaður og vitugur í ætt, máli, tjóðskapi og mongum øðrum. Í fleiri ár arbeiddi hann við at fáa broytt læruna í metallfakunum til at fáa eina felags grundútbúgving sum ”Ein froyyskur smiður”, sum lærir vítt um fakini, og so kundu næmingar fáa sergreinar omaná. Tað er farið spakuliga at virka.

Bjarni var sonur Esmar og Ebbu. Hann av Gørðum á Húsum og hon av Bø í Vík.

Tey finga fimm synir. Kári, Bjarni, Torbjørn, Hans Pauli og Marius.

Kári og Bjarni fóru fyrst handverksleiðina og hinir eru væl kendir listamenn.

Havi onkuntið sagt við lista-brøðurnar, at Bjarni var kanska tann dugnaligasti innan list av beiggjunum, men hann brúkti gávurnar eina mest til at menna komandi smiðir.

Kanska er áhugavert at nevna at

Mikinesmálarin var fermenningur teirra.

Tað kemur av, at tað ið eldir hevur verið nógv samband og hjúnarløg í millum Haldarsvík og Mikines.

Her kann nevast at mamma mín, sum tólv ára gomul, í 1927 var og ferðaðist hjá ommuni í Mikinesi.

Tá komu Vikarfólk útferð við ”motorinum” Tordenskjold, sum Laurits í Mortansstovu, systkina barn hjá Hans Paula á Bø smiðaði. Tey komu at vitja ættarfólk har. Seinni varð dansur í dansistovuni, og Hans Pauli á Bø skipaði. Henda túr tosaði mamma ofta um.

Sigast kann eisini at handverks- og listagávurnar úr Kalsoy eru dyggar. Tað sigst at miklingurin, Andrassar Símun, gjørdi fyrsta forbrenningsmotor í heiminum fyrri eini tríhundrað árum síðani. Av tí at bátur hansara sigldi uttan árar og segl, kundi einans vera talan um gand, og so varð uppfinningin hird í havið.

Bjarni dæmdi so væl á Húsum at hann slapp at yvirtaka barnaheim Esmars, sum vælt var um við hegri. Hann stuðlaði eisini dyggiliga bygdarløgini har.

Mong sakna Bjarna, men svárast er hjá Guðrun, børnum og brøðrum. Bjarni og Guðrun gjørdust par á

ungum árum, og finga tvíburarnar Ragnar og Rúna.

Tey giftust inn til Olaf Lava, abba Guðrunar. Og tey hava klárað tað væl.

Guðrun hevur verið Bjarna ein góður stuðul, ikki minst í sjúkugongdini. Hann slapp, eftir egnum ynski, at vera heima til hann andaðist.

Bjarni var eisini ein góður vinur og abbi. Men góð minni eru nógv verd.

Takk Bjarni!

Hanus Vang

P.S. Myndina tók Palli á Dul 7. juni í 13 í túninum hjá Pól Jákupi á Skarvanesi á TST-starvsfólkatúri.

Jógvan Hammer hevur hjápt til við ættargreining.